

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา
เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกฉะบือ

Learning Activities Management Using the CIPPA Model on Demand and Supply
for Grade 7 Students at Anubanchangwattahanbok Lopburi School

วันที่รับบทความ: 1 ธ.ค. 67

วันที่แก้ไขบทความ: 23 มี.ค. 68

วันที่ตอบรับ: 30 เม.ย. 68

วีรวิษณุ บุญส่ง¹

Veeravit Boonsong¹

ชญาพิมพ์ บุญจิ่ง²

Chayaphim Boonjiring²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน – หลังเรียน เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจหลังการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1/2567 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกฉะบือ จำนวน 28 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงจากห้องเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยต่ำที่สุด เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 แผน แบบวัดผลสัมฤทธิ์จำนวน 20 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า T-test แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา พบว่า ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนามีจำนวน 13 แผน มีค่าความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน – หลังเรียน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ($\bar{x} = 18.50, S.D. = 0.68$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x} = 14.32, S.D. = 0.45$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลการศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจหลังการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12, S.D. = 0.81$)

คำสำคัญ : โมเดลชิปปา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจ

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

¹ Assistant Professor of the Bachelor of Education Program, Social Education, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thepsatri Rajabhat University

²ผู้ช่วยนักวิจัย สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

² Research Assistant, Social Education, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thepsatri Rajabhat University

Abstract

This research aimed to 1) develop lesson plans based on the CIPPA model on the topic of Demand and Supply. 2) compare students' learning achievement before and after applying the CIPPA model on the topic of Demand and Supply. and 3) examine students' satisfaction with the CIPPA model on the topic of Demand and Supply. The sample consisted of 28 Grade 7 students from Class 1, enrolled in an economics course during the first semester of the 2024 academic year at Anubanchangwattahanbok Lopburi School. The students were purposively selected from the class with the lowest average academic achievement. The research instruments included 13 lesson plans, a 20-item learning achievement test, and a 15-item satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, and dependent t-tests. The research results showed that: 1) the development of lesson plans using the CIPPA model resulted in 13 plans with suitability ratings ranging from 0.67 to 1.00; 2) the comparison of learning achievement showed that post-test scores ($\bar{X} = 18.50$, S.D. = 0.68) were significantly higher than pre-test scores ($\bar{X} = 14.32$, S.D. = 0.45) at the 0.05 significance level; and 3) Overall, students' satisfaction with the CIPPA model was high ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.81).

Keywords: CIPPA Model, Learning Achievement Development, Student Satisfaction

บทนำ

ในปัจจุบันสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีความเจริญก้าวหน้าในหลายด้านทั้งภายในและภายนอกประเทศ การศึกษาในฐานะองค์ประกอบสำคัญที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนให้ประเทศก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนจำเป็นต้องเริ่มจากการพัฒนาเยาวชนซึ่งเป็นที่กำลังสำคัญของชาติให้เติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ จึงได้ตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ที่มีความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545, 2545) สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้สติปัญญา ร่างกาย และจิตใจ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้จากการคิดด้วยตนเอง พร้อมทั้งพัฒนาทักษะการคิดที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้และมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำรงชีวิต โดยผ่านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน คือ การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา

โมเดลชิปปา (CIPPA Model) เป็นเทคนิคกระบวนการสอนหนึ่งที่พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความคิด และการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ ตามหลักการของโมเดลชิปปา (ทิกนา แชมมณี, 2542) ซึ่งเทคนิคการสอนมีขั้นตอนและกระบวนการเป็นระบบที่สามารถปรับใช้ในการสอนเพื่อดึงดูดและกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ โดยการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้มีข้อดีในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายในการคิด อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดการจดจำและมี

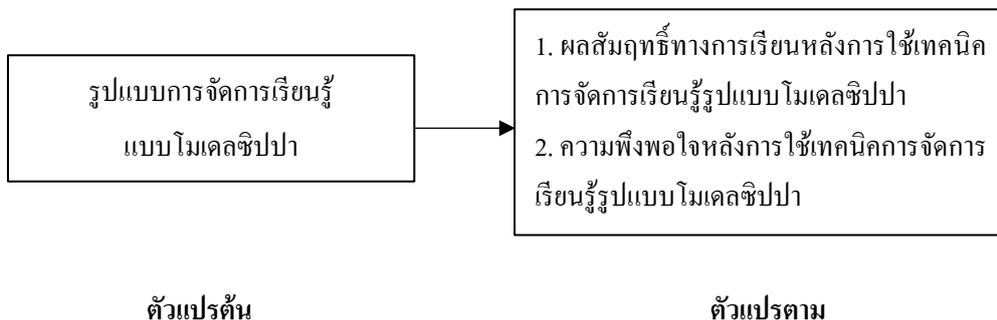
บทบาทในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น (งามตา พงษ์ขอ, สิริธร อารวงศา และพนัษกร พิทธิยะกุล, 2564) จากกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปาทำให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการแสวงหาข้อมูล คิดวิเคราะห์ สร้างความหมาย สังเคราะห์ข้อมูล และการสรุปเป็นองค์ความรู้ โดยผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการต่าง ๆ ก็จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างผลงานจากการเรียนรู้และนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิลาวรรณ ปั่นหุ่น และมนัสนันท์ น้ำสมบูรณ์ (2558) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดขั้นสูง เรื่อง เศรษฐศาสตร์น่ารู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปปา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์น่ารู้ ที่เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 2. ศึกษาทักษะการคิดขั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปปา และ 3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปปา พบว่า ผลการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์น่ารู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการคิดขั้นสูง เรื่อง เศรษฐศาสตร์น่ารู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปปา มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 75.20 อยู่ในระดับดี

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในส่วนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมาก โดยนักเรียนเข้าใจเนื้อหา และมีทักษะการวิเคราะห์ที่ดี ในขณะที่บางคนไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนขาดปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ รวมถึงนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เห็นความสำคัญของการเรียนจึงขาดความกระตือรือร้น ในการดึงเอาศักยภาพของนักเรียนออกมาใช้ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ โมเดลชิปปา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น มีกระบวนการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่ศึกษาและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ อันจะส่งผลให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน – หลังเรียนหลังการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจหลังการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกพนบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 65 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกพนบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจากห้องเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่อง อุปสงค์และอุปทาน โดยเฉลี่ยต่ำที่สุด จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 28 คน

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยใช้รูปแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ซึ่งทดสอบก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง มีรายละเอียดดังนี้

O_1 = การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre - test)

X = การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา

O_2 = การทดสอบหลังการทดลอง (Post - test)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน จำนวน 13 แผนการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 13 ชั่วโมง หลังจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 3 คน ตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ที่ใช้ในแต่ละชั่วโมง แล้วนำมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 หลังจากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มี 2 ชุด แบ่งเป็นก่อนเรียน 1 ชุด และหลังเรียน 1 ชุด โดยข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีข้อคำถามเหมือนกัน แต่มีการสลับข้อคำถามและตัวเลือก หลังจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้องแล้วนำมาคำนวณหาค่า (IOC) ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 20 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความยากง่ายได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.40 – 0.60 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.60 – 0.79 แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder-Richard, 1973) มีค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปป่า เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านกิจกรรม ด้านวัดและประเมินผล ด้านภาระงาน/ชิ้นงานรวม 15 ข้อ หลังจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินแล้วนำมาคำนวณหาค่า (IOC) ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 20 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient, 1970) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.891

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

1. ทำบันทึกข้อความขอคำเนิการวิจัยต่อผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกธนบุรี
2. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้นักเรียนทราบพร้อมทั้งอธิบายการดำเนินกิจกรรมเพื่อปฏิบัติให้ถูกต้อง

3. ก่อนจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดที่ 1 จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 25 นาที

4. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบ โมเดลชิปป่า เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน จำนวน 13 ครั้ง รวม 13 ชั่วโมง

5. หลังการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดที่ 2 จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 25 นาที แล้วให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. คะแนนที่ได้จากการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบ โมเดลชิปป่าของผู้เชี่ยวชาญนำมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตรวจให้คะแนน แล้วจึงนำมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t-test แบบ dependent

3. คะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามความพึงพอใจ นำมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยปรับใช้เกณฑ์การแปลความหมายของบุญชม ศรีสะอาด (2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกฉะเชิงเทรา ปรากฏผลดังนี้

1. จากการพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกฉะเชิงเทรา พบว่าแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้รับการพัฒนา จำนวน 13 แผน มีค่าความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งการออกแบบแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยออกแบบตามแนวคิดของทิสนา แจมมณี (2560) ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน 1) ทบทวนความรู้เดิม 2) แสวงหาความรู้ใหม่ 3) ศึกษาทำความเข้าใจความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม 4) แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม 5) สรุปและจัดระเบียบความรู้ 6) แสดงผลงาน 7) ประยุกต์ใช้ความรู้ ผู้วิจัยยกตัวอย่างแผนการจัดการกิจกรรมแผนที่ 1 เรื่อง อุปสงค์และอุปทานในชีวิตประจำวัน ดังนี้

1.1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม ผู้สอนสร้างประสบการณ์ด้วยการสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ อุปสงค์และอุปทาน โดยได้สอบถามนักเรียนจากสิ่งที่พบเจอในชีวิตประจำวัน และใช้บทสนทนาถามตอบเพื่อกระตุ้นนักเรียนก่อนเรียน เช่น นักเรียนคิดว่าอุปสงค์และอุปทานคืออะไร จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตนเอง

1.2 ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ ผู้สอนสร้างประสบการณ์ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการบรรยาย เนื้อหาผ่านสื่อ Canva เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน พร้อมทั้งอธิบายตัวอย่างที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจน นอกจากนี้ ผู้สอนให้นักเรียนแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่นักเรียนสนใจ ซึ่งผู้สอนจัดเตรียมแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ไว้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ เช่น ใบความรู้ เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน YouTube ช่อง WINNERSTUDY เรื่อง เศรษฐศาสตร์ ตอนที่ 1 อุปสงค์ อุปทาน (Megastudy, 2563) เป็นต้น โดยผู้สอนให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูล เพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมได้สอดคล้องกับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้

1.3 ขั้นศึกษาทำความเข้าใจความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ผู้สอนสร้างประสบการณ์ด้วยการให้นักเรียนศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูลเรื่อง อุปสงค์และอุปทาน ผ่านการค้นคว้าและเชื่อมโยงความรู้เดิมด้วยการสืบค้นข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตหรือจากหนังสือเรียนเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง สนับสนุนให้นักเรียนสังเกตสิ่งรอบตัว เช่น การเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าในตลาดหรือในชีวิตประจำวัน เมื่อค้นคว้าข้อมูลเสร็จแล้ว นักเรียนสรุปหลักการสำคัญของอุปสงค์และอุปทาน โดยผู้สอนเน้นให้เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่อง อุปสงค์และอุปทาน นอกจากนี้ผู้สอนจึงใช้คำถามเชิงกระตุ้น เช่น นักเรียนคิดว่าทำไมราคาสินค้าบางชนิดถึงสูงขึ้นเมื่อมีความต้องการเพิ่มขึ้น เป็นต้น เพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ และเชื่อมโยงความรู้กับสิ่งที่พบเจอในชีวิตประจำวันได้

1.4 ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ผู้สอนสร้างประสบการณ์ด้วยการให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 – 5 คน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และให้สมาชิกภายในกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

และประสบการณ์ด้วยการทำความเข้าใจเรื่อง อุปสงค์และอุปทาน โดยการยกตัวอย่างสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อและการขายที่พบเจอในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนแบ่งปันความรู้ความเข้าใจในเรื่อง อุปสงค์และอุปทาน ของตนเองกับสมาชิกภายในกลุ่ม เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนได้ร่วมกันทำใบงานที่ 1 เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน

1.5 ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ ผู้สอนสร้างประสบการณ์ด้วยการให้สรุปความรู้เกี่ยวกับเรื่อง อุปสงค์และอุปทาน โดยผ่านสื่อ Canva และเรียบเรียงเนื้อหาให้เข้าใจง่าย เพื่อให้ให้นักเรียนจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้มา ผู้สอนจึงให้นักเรียนจัดระบบความคิดและสรุปความรู้ที่ได้เรียนผ่านการทำแผนผังความคิด เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน ในกระดาษบุฟู่ ซึ่งเป็นการฝึกทักษะการจัดระเบียบความคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.6 ขั้นแสดงผลงาน ผู้สอนสร้างประสบการณ์ด้วยการให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนเองและกลุ่มผ่านการนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยการให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกนำเสนอแผนผังความคิด เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน ซึ่งเป็นการช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสาร นำเสนอ และการอภิปรายตอบคำถาม จากเพื่อน ๆ กลุ่มอื่น ๆ ที่สงสัยได้มีโอกาสซักถามหรือแสดงความคิดเห็น ในระหว่างการนำเสนอและอภิปรายซักถาม ผู้สอนทำการประเมินผลงานของนักเรียนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้อย่างเหมาะสม

1.7 ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ ผู้สอนสร้างประสบการณ์ด้วยการให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน พร้อมทั้งร่วมกันเฉลยแบบทดสอบด้วยการวิเคราะห์คำตอบในแต่ละข้อ พร้อมทั้งตั้งคำถาม เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ เช่น นักเรียนคิดว่าอุปสงค์อุปทานมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของนักเรียนได้อย่างไร การตั้งคำถามจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ และเกิดความกระตือรือร้น จากนั้นนักเรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปความรู้ในเรื่องที่เรียน และเสนอแนวคิดในการนำข้อมูลความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน – หลังเรียนหลังการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบก ลพบุรี ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน – หลังเรียนหลังการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	28	20	14.32	0.45	-16.40*	.000
หลังเรียน	28	20	18.50	0.68		

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน – หลังเรียนหลังการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบก ลพบุรี พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ($\bar{X} = 18.50$, S.D. = 0.68) สูงกว่าก่อนเรียน

(\bar{X} = 14.32, S.D. = 0.45) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบ โมเดลชิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจหลังการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบ โมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกธนบุรี ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจหลังการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบ โมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านกิจกรรม			
- กิจกรรมมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.78	0.62	มากที่สุด
- ระยะเวลาในการทำกิจกรรม	4.59	0.64	มากที่สุด
- ความสนุกสนานในการทำกิจกรรม	4.93	0.51	มากที่สุด
- การเรียงลำดับกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นตอนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น	4.38	0.80	มาก
- กิจกรรมเปิดโอกาสให้ซักถาม และแสดงออก	4.46	0.84	มาก
ด้านวัดและประเมินผล			
- มีการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะ และจิตพิสัย	4.37	0.84	มาก
- มีการวัดผลก่อนและหลังเรียนในทุกการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.35	0.66	มาก
- มีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน	4.56	0.69	มากที่สุด
- ใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดและประเมินผลทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม	4.36	0.88	มาก
- มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.45	0.75	มาก
ด้านภาระงาน			
- จำนวนภาระงานที่กำหนดให้มีจำนวนที่เหมาะสม	4.29	0.74	มาก
- ภาระงานมีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.66	0.54	มากที่สุด
- ภาระงานมีความสร้างสรรค์และส่งเสริมการเรียนรู้	4.28	0.78	มาก
- การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการกำหนดภาระงาน	4.65	0.67	มากที่สุด
- ภาระงานมีความสอดคล้องกับเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.52	0.68	มากที่สุด
รวม	4.51	0.71	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจหลังการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบ โมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกธนบุรี พบว่า นักเรียน

มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.71) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความสนุกสนานในการทำกิจกรรม ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ กิจกรรมมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.62) และภาระงานมีความสร้างสรรค์และส่งเสริมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.78) อยู่ในระดับน้อยที่สุดตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกธนบุรีมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากการพัฒนาแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกธนบุรี พบว่าได้แผนการจัดการจัดการจำนวน 13 แผน มีค่าความเหมาะสมจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีมาก 0.67 – 1.00 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปาตามแนวคิด ทิศนา แจมมณี (2560) ที่เน้นกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ด้วยการทำกิจกรรมและได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมจริง มีการกำหนดกิจกรรมอย่างเป็นลำดับขั้นตอน กล่าวคือ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรคู่มือครู เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร กำหนดเนื้อหามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กิจกรรมการเรียนรู้สื่ออุปกรณ์ การวัดและประเมินผล จึงเป็นเหตุให้แผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการออกแบบกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการตั้งคำถาม การคิดวิเคราะห์ การสร้างองค์ความรู้จากการปฏิบัติจริง โดยการสืบค้นความรู้ การอภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่ม การสรุป และจัดระเบียบความรู้ การใช้โมเดลชิปปายังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบผ่านการทำงานกลุ่ม การอภิปราย และการนำเสนอผลงาน ซึ่งกระบวนการเหล่านี้มีส่วนสำคัญในการสร้างความเข้าใจในเนื้อหาและการนำไปปรับใช้ในสถานการณ์จริง นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้ยังสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น และสามารถเชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์ส่วนตัว จะช่วยกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ จารุพัทธ์ จำจันทิก, ตฤณ กิตติการอำพล และวิมลรัตน์ จตุรานนท์ (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ CIPPA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า วิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปาช่วยให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองการทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีการวางแผนขั้นตอนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ รวมถึงการใช้กิจกรรมให้นักเรียนตั้งคำถาม ค้นคว้า แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สรุปและประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสามารถพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา การคิดของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Hattie (2009) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการตั้งคำถามและการสร้างปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มมีผลกระทบเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะด้านการฝึกการตั้งคำถาม การอภิปราย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม การสรุป และการนำเสนอ โดยการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างยั่งยืน และช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้บริบทต่าง ๆ ได้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน – หลังเรียนหลังการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบ โมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกพลบุรี พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นจาก ($\bar{X} = 14.32, S.D. = 0.45$) เป็น ($\bar{X} = 18.50, S.D. = 0.68$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยการจัดบรรยากาศ ในชั้นเรียนที่เหมาะสม มีอิสระในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และมีความสุขสนุกสนาน ทำให้มีความน่าสนใจในการ เรียนมากขึ้น โดยการใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ โมเดลชิปปา มาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะใน การคิดวิเคราะห์ และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองด้วยการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่ หลากหลายตามความสนใจ เช่น YouTube เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน อีกทั้ง ผู้วิจัย ได้มีการจัดกิจกรรมกลุ่มให้กับนักเรียนได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสรุปความรู้ของตนเองกับเพื่อนภายใน กลุ่มด้วยการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งเป็นการช่วยฝึกทักษะการทำงานเป็นทีมให้กับนักเรียน รวมถึงการให้นักเรียนได้ฝึก ทักษะการสื่อสารด้วยการแสดงผลงานของตนเองและกลุ่มโดยการออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนเกิด ประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่หลากหลายและสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเป็นผลทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอ็ดส คิลาร์กซ์ และจิทาภรณ์ อินทร์เยี่ยม (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคชิปปา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคชิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคชิปปา สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lumpkin (1991) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการสอนทักษะการคิดวิเคราะห์ที่มีต่อ ความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า เมื่อได้สอนทักษะการคิดวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในเนื้อหาสังคมศึกษาอยู่ในระดับ ใกล้เคียงกัน ในขณะที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทน ในเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างชัดเจน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจหลังการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ โมเดลชิปปา เรื่อง อุปสงค์และ อุปทาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกพลบุรี พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.71$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้รูปแบบ โมเดลชิปปา เป็นการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียนผ่านการทำกิจกรรม ซึ่งช่วยให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในสถานการณ์จริงได้ อีกทั้งการออกแบบกิจกรรมยัง ช่วยสร้างความเข้าใจในเนื้อหา โดยเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบเชื่อมโยงที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ การสังเคราะห์ข้อมูล และการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังช่วยสร้าง บรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานถือว่าการกระตุ้นความสนใจและเสริมสร้างแรงจูงใจของผู้เรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสนุกสนานในการทำกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ จากผลการ

ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ โมเดลชิปปาได้ช่วยให้นักเรียนมีความกล้าที่จะเรียนรู้มากขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยการให้ทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนภายในชั้นเรียน อีกทั้งผู้สอนได้สร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนและการเรียนไม่เคร่งเครียดด้วยการไม่ถูกผู้สอนตำหนิเมื่อนักเรียนทำผิดพลาดและปล่อยให้ให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพของตนเองในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ข้อมูล และการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง มีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นอกจากนี้ นักเรียนยังแสดงความพึงพอใจในระดับสูงต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเฉพาะด้านความสนุกสนานและการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ อันสะท้อนถึงการออกแบบกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพและการส่งเสริมความกระตือรือร้นของนักเรียนอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและส่งเสริมการมีส่วนร่วมมีผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างยั่งยืนซึ่งทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการทำกิจกรรมเป็นเรื่องที่สนุกและสามารถพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาที่มีอยู่ให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพัฒน์ ฉัตรธรรมารอด (2562) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีกิจกรรมหลากหลาย ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มและการแสดงออก ซึ่งเกิดการสร้างความสนุกสนานในการเรียนรู้และเพิ่มความมั่นใจในการนำเสนอผลงาน ทำให้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปามีความน่าสนใจและดึงดูดใจมากกว่าการสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Johnson, & Johnson (2004) ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนรู้แบบร่วมมือและการใช้เทคโนโลยี พบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือภายในกลุ่มช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างบรรยากาศที่ไม่เคร่งเครียดและเปิด โอกาสให้ทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มศักยภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการแก้ปัญหาภายในกลุ่ม นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีร่วมกับการเรียนรู้ยังช่วยกระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากวิจัย

1. ครูควรตรวจสอบว่านักเรียนมีความเข้าใจในกระบวนการทำงานกลุ่มมากน้อยเพียงใด หากพบว่านักเรียนยังขาดทักษะในด้านการทำงานกลุ่ม ผู้สอนควรจะมีการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มก่อน เนื่องจากกระบวนการกลุ่มมีบทบาทและมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบโมเดลชิปปา
2. ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ปฏิบัติด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด โดยให้นักเรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ ในการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ เพื่อให้สามารถค้นหาความรู้ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น

3. ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม โดยกระตุ้นและให้การเสริมแรง ตลอดจนให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมออกมา

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทดลองพัฒนารูปแบบการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปาร่วมกับเทคนิคการสอนอื่น เช่น การเรียนรู้ผ่านเกมหรือเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความน่าสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียนในยุคดิจิทัล และวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปากับรูปแบบการเรียนรู้ที่นิยมใช้ เช่น การเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-Based Learning) หรือการเรียนรู้แบบเน้นปฏิสัมพันธ์กลุ่ม เพื่อค้นหาวิธีการที่เหมาะสมที่สุดสำหรับผู้เรียนในบริบทต่าง ๆ

3. ควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปาเพื่อให้ได้สารสนเทศในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ที่มีผลเชิงประจักษ์ในบริบทของการวิจัยกว้างขวางรอบด้านมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- งามตา พุ่งขอบ, สิริธร ถาวรวงศา และพนัชนกร พิทธิยะกุล. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง อุปสงค์และอุปทาน โดยใช้หลักการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนหาดใหญ่พิทยาคม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. *วารสารมหาวิทยาลัยหาดใหญ่*, 13(1), 2085 – 2096.
- จารุพัทธ์ จำจันทิก, ตฤณ กิตติการอำพล และวิมลรัตน์ จตุรานนท์. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ CIPPA และการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *e-Journal Education Studies, Burapha University*, 2(2), 1 – 15.
- ทิสนา แจมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL). *วารสารครูศาสตร์*, 27(3), 1 – 17.
- _____. (2560). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. (2545, 19 ธันวาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 119 ตอนที่ 123 ก, หน้า 16 – 21.
- วิลาวรรณ ปั้นหุ่น, และมนัสนันท์ น้าสมบุรณ์. (2558). การศึกษาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดขั้นสูง เรื่อง เศรษฐศาสตร์นำรัฐ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปปา. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 8(2), 1144 – 1160.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

- สุพัฒน์ ฉัตรธรรมนารถ. (2562). การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การปฏิบัติตนเป็น
ชาวพุทธที่ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เอชส์ คีลาร์กซ์, และจิตาภรณ์ อินทร์เยี่ยม. (2563). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา สังคมศึกษา ศาสนา
และวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิคซิปปา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 3(3), 57 – 67.
- Megastudy. (2563). *เศรษฐศาสตร์ ตอนที่ 1 อุปสงค์ อุปทาน*[วิดีโอ]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=MAG2udbCi3k>
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Test* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Hattie, J. (2009). *Visible Learning: A Synthesis of 800+ Meta-analyses on Achievement*. London: Routledge.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (2004). *Cooperative Learning and The Use of Technology*. In *Handbook of
Research on Educational Communications and Technology* (2nd ed.). London: Routledge.
- Kuder, Frederic G., & M.W.Richardson. (1973). The Theory of the Estimation of Test Reliability.
Psychometrika, 2(10), 151 – 160.
- Lumpkin, Cynthia Rolan. (1991). Effects of Teaching Critical Thinking Skills on the Critical Thinking Ability,
Achievement, And Retention of Social Studies Content by Fifth and Sixth Graders. *Dissertation
Abstracts International*, 51(11), 3694 – A.

